

fyrir mánan. Seks av okkum fóru upp á fjallið. Gøtan endar ikki har, men heldur fram eftir smalarí fjallarøð, men har er ikki gangandi, tí alt er undirgróvið.

Agua Calientes, heita vatnið

Eftir Macchu Picchu gongur leiðin við bussi til bygdina „Agua Calientes“, ið merkir heita vatnið. Har eru fleiri heitar keldur, og tey flestu fara í at bloyta sær vøddarnar og kanna hvussu stórar bløðurnar eru á fótunum.

Tá ið vit høvdu ligið á bloti í ein tíma, gekk leiðin oman í bygdina á matstovu. Ongantið hevur ein øl og stoktur høsnaungi smakkað so væl.

Í Agua Calientes er høvi at spáka sær ein túr áðrenn leiðin gongur aftur til Cusco við tokinum.

Her er nógv at keypa á gøtunum og konan nýtir høvi at kanna sær tvær troygjur. Prísurin er laga-

ligur, um 70 krónur fyrir eina góða troygju, ið er bundin av ull frá lama.

Tað er ikki vanligt at gjalda ta upphæddina, tey biðja um. Øll rokna við at tinga um prísir. Hetta er mest sum eitt spæl, ið hoyrir við til handilin. Eingin skilir, tá ið vit sláa til beinavegin. Tað tykist, sum vit tveita pening frá okkum, tí vit hava ov mikið. Troyggi-an fer fyrir 55 krónur. Konan er sera væl nøgd og handilskvinnan er eisini nøgd.

Klokkan fimm kemur tokið knossandi. Eldur og kolasvartur roykur stendur úr útstoytinum. Allur riðilin tussar inn í tokið. Hvør berist fyrir seg. Tokið er longu fullsett, so tað er at tveita ryggsekkkin á gólvið og seta seg á hann.

Onkur fær sær ein breyðbita ella eitt krúss av te, ið ein kvinna gongur runt og selur, og ein smágenta forvinnur sær eitt sindur við at syngja fyrir okkum. Lagið er gott á teinum, ið eru komin við tokinum.

Heine eitt sindur nærri

Ferðin til Cusco tók fyra timar. Vit ætlaðu at fara út

at fáa okkum ein bita. Men tað var av ongum, vit vóru

bæði lúgvaði eftir inkaferðina. Betri var at hvíla seg,

áðrenn leiðin gekk til Titicacasjógvin.

Kreppunettin aftur á fatinum á Hotel Føroyum:

»Niðri ber alt til...«

segði gamli samkyndi vinmaðurin hjá kirkjumálaráðharranum í kabarettuni á Hotel Føroyum, sum var frumframförd hóskvöldið.

«Eingin er mettur og væl settur, fyrr enn hann hevur sæð, hvat ein kreppunett er»
Kreppunettin

EIRIKUR LINDENSKOV

Eins og bæði tey undanfarnu árin, skipar Hotel Føroyar aftur í ár fyrir stórum jólaborðhaldi - við dansi og serligum undirhaldi.

Hesi jólaborðhald hava fingið sera góða undirtøku, og fleiri arbeidsplass, smærri sum stóri, hava valt at halda síni árliku jólaborðhald á henda hátt. Serliga undirhaldið hesaferð er kabarettin «Kreppunettin aftur á fatinum», sum teir fyra, Áki Andreassen, Allan Dalsgård, Bárður Persson og Páll Isholm skipa fyrir saman við framúr góða klaverleikaranum, Kim Hansen.

Sjálv kabarettin varir slakan tíma. Innihaldið er gott, hóast okkurt kanska tykist heldur torskilt og

langdrigið. Kanska tað er tí, at vit eru so von við, at ein kabarett eigur at snúgvá seg um aktuelt mál, um politíkarar, ið altíð eru løtt offur til tess at fáa fáa fólk at grina.

Brotið um kvinnurnar, ið hvødu verið á ráðstevnu í Kina byrjaði væl, men var ov langt og gjørdist tí nakað yvirdrivið.

Men brotið um «Aiggin-a», Nólsoy, um tangar, Hjarnar, heimabryggi, loysing og oljuboring var avgjørt besta brotið, hóast leikararnir kundu fingið væl meiri burtur úr hesum evni, og kanska nýtt tað sum trá gjøgnum alla kabarettina. Andstygðin, ið kirkjumálaráðharrin hevur fyrir samkyndum, verður eisini lýst væl, tá landsstýrismaðurin hittir gamla kenningin, sum hevur trúlovað seg við einum dana - einum manligum fritíðarpedagogi.

Onkur av evnunum tyktust meira at vera ifylla, men soleiðis má tað uttan íva

vera, tá bert fyra leikarar eru at skipa fyrir øllum - og teir kunnu jú ikki steðga á, ein slið kabarett skal koyra við fullari ferð frá byrjan til enda - og tað megna teir fimm sera væl.

Vit eiga kortini at hava í huga, at kabarettin bert er ein partur av einum longri

hugnaligum kvöldið. Tí kunnu vit siga, at hon er góð, og verd at siggja. Hon verður sýnd eftir at fólk hava etið og kanska eisini fingið nakað upp í høvðið. Í Sosialinum **i byn** hós-dagin fara vit at gera meira burtur úr hesum evni.

«Eitt gott er við monnum í Kina: Teir eru so litlir, at man sær teir næstan ikki», helt onkur av kvinnunum, ið høvdu verið á ráðstevnu í Kina. Landsstýrismaðurin lesur uppá...

Myndir: Eiríkur